

‘En dat geleufde gij?’

Eind jaren '70 tot begin jaren '80 is er het Tv-programma “Showroom”, waar bijzondere gewone mensen worden geïnterviewd. In dit programma komt een ruim 80 jaar oud boertje uit de Betuwe aan het woord. Dirk van Noort geloofde absoluut niet dat de mens op de maan was geland. In onvervalst ‘Betuwnees’ zei hij tegen tv-maker Jan Fillekers: “En dat geleufde gij?”.

Begin van dit jaar kreeg ik hetzelfde geloof als de heer Van Noort, wanneer de naam ‘De Beijer’ voorbij komt, omtrent een vestiging in Dodewaard. De firma is mij bekend, evenals zijn huidige locatie en ligging in de Millingerwaard. De infrastructuur in deze polder is op zware transportbewegingen aangepast. Ruime afmetingen van wegen en dijken, geen doorkruisingen van dorpen of woongemeenschappen. Met name dit laatste gaat totaal mis in Dodewaard. Aanvankelijk heb ik dan ook weinig aandacht voor dat bericht. Eind februari verneem ik, dat de Provincie Gelderland het terrein van de Waalwaard heeft aangekocht voor de hervestiging van ‘De Beijer’. Analyserend nadat informatie is nagetrokken, een tête à tête gesprek met de wethouders Schuurman en Keuken is geweest, de infoavonden bij de raadsvergadering en op de Waalwaard is mijn conclusie: “Dat geleuf ik nie”

Analyse

De Provincie heeft van RWS de opdracht gekregen voor De Beijer een nieuwe locatie te vinden. Als ondernemer moet je er toch van uit kunnen gaan dat ‘n enigszins gelijkwaardige plek wordt voorgesteld. Echter, De Beijer wordt door de provincie met een 2de-keus locatie opgescheept: Veel kleiner dan huidige locatie, het regelmatig onderwater lopen van de afvoerweg, geen haven met loswal, het ontbreken van een geschikte infrastructuur. “Niet te geleuven”

De discussie over de milieucategorie is gênant. Volgens onze milieudeskundige dient de milieucategorie 5.2 te zijn, terwijl de provincie een categorie 3.2 aanhoudt. Opmerkelijk detail: Onze milieudeskundige Bob is een oud studiegenoot van een collega van mij. Op de vraag aan mijn collega wat een civiel ingenieur uit Delft überhaupt naar Dodewaard brengt, antwoordde hij bagatelliserend: “Op de TU Delft leer je niet zoveel, maar wél waar je het kunt vinden”. Onze Bob heeft het gevonden. De milieucategorieën zijn genoemd in de ‘Handreiking Bedrijven en milieuzonering’ voorheen bij iedere milieudeskundige beter bekend onder de term ‘Het Groene Boekje’. Wethouder Schuurman heeft aangegeven dat enkel bedrijven kleiner of gelijk aan een milieucategorie 4 in aanmerking komen om zich te vestigen op De Waalwaard. ‘Wie is te geleuven?’

“De handreiking Bedrijven en milieuzonering is een hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke inrichting. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven een juiste plek in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven komen te staan. DHV en RBOI organiseren cursussen in het gebruik en methodiek van de handreiking Bedrijven en milieuzonering. De praktijk heeft geleerd dat het juist toepassen van milieuzonering een lastige zaak is.”

Er rijden al ruim een jaar helemaal geen zware transporten meer van en naar De Waalwaard. Als een vergunning van 400 transportbewegingen wordt afgegeven, komen deze bovenop het huidige verkeersaanbod. Een rondweg kunnen we wel vergeten (uitspraak van provincie zelf).

En als die er heel misschien wel komt, zal het minimaal tot 2020 duren voordat deze weg daadwerkelijk is aangelegd. (Bepalen definitief tracé, maken wegontwerp, onteigeningen, aanleg e.d.) In dat geval zouden er de eerste 9-10 jaar 400 transportbewegingen per dag over de Dalwegen kunnen gaan rijden. ‘Ongeleufluk!’

Hoe kunnen Dodewaarders hun kinderen zonder gevaar nog over straat laten gaan. Ik zie het al voor me. Schoolkinderen, van en naar school of sportvereniging, laverend op hun fietsjes tussen de wielen van 50-tons vrachtwagens door. En wat te denken van de bewoners van de Steegakker, die hun sociale contacten wel kunnen vergeten aangezien zij huis en haard niet meer kunnen verlaten. 50-tons vrachtauto’s en rollators met bejaardenaandrijving matchen niet met elkaar. Uit veiligheidsoverwegingen zijn hun dagelijkse boodschappen enkel nog via internet te bestellen. ‘En dat soal ik allemaal geleuven?’

Opvattingen en standpunten van politici en hun partijen zie ik constant veranderen. Mede hierdoor is politiek niet mijn ding. Ik wil absoluut niet generaliseren, maar sommigen gebruiken hun macht om collega’s in eerste instantie te indoctrineren. Bij geen effect gaat men rücksichtslos over met bedreigingen. Dergelijke ‘democratie’ is tegenwoordig heel actueel, zeg maar hot, in Noord Afrika en het Midden Oosten.

De Gelderlander van 30 april jl. zien wij het alfagedrag van Gelders gedeputeerde Co Verdaas. Hij laat er in dit artikel geen misverstand over bestaan dat het dagelijks bestuur van de provincie de verhuizing er door kan drukken als de plaatselijke politiek het laat afweten. In dat geval kunnen GS de gemeenteraad buitenspel zetten door het aannemen van een zogeheten ‘inpassingplan’ voor de vestiging van De Beijer in Dodewaard. Dit staat haaks op zijn eerdere uitspraken richting de wethouders Schuurman en Keuken. “De gemeenteraad heeft hierin het laatste woord!” De heer Verdaas zet hiermee niet alleen de lokale politiek buitenspel, maar ook z’n eigen politieke PvdA partijgenoten te kijk. ‘Wanneer is ’t te geleuven’

Oplossing

Het zou de Provincie en in het bijzonder Gelders gedeputeerde Co Verdaas sieren als hij:

- De firma De Beijer een echte A-locatie elders aanbiedt (minimaal gelijkwaardig aan de huidige locatie in de Millingerwaard);
- De impulsaankoop van ‘De Waalwaard’ in Dodewaard terug gaat geven aan de natuur.

Het gedicht van Hendrik Marsman (wie kent hem niet) komt bij mij op “Herinnering aan Holland”. In Gelderland wordt het met een beetje fantasie;

Denkend aan Gelderland zie ik breede rivieren traag door oneindig laagland gaan,
rijen ondenkbaar ijle populieren als hoge pluimen aan den einder staan;
en in de geweldige ruimte verzonken de boerderijen verspreid door het land,
boomgroepen, dorpen, geknotte torens, kerken en olmen in een grootsch verband.
De lucht hangt er laag en de zon wordt er langzaam in grijze veelkleurige dampen gesmoord,
en in alle gewesten wordt de stem van het water met zijn eeuwige rampen gevreesd en
gehoord.

Mijnheer Co Verdaas,

- Gemakkelijk in een dergelijke entourage een zand- en grindhandel te plaatsen?
- Simpel de gemeenteraad Nederbetuwe buitenspel gaan zetten door een inpassingplan?

- Eenvoudig een tweedeling in ons dorp veroorzaken door ieder 1,2 minuut een 50-tons vrachtwagen bovenop het huidige verkeersaanbod dwars door ons dorp Dodewaard te laten rijden?
- Gewoon tegen de publieke opinie van de bewoners van Dodewaard in De Beijer een hervestiging in Dodewaard aanbieden?

Mijnheer Co Verdaas,
Gemakkelijk, simpel, eenvoudig, gewoon, De Beijer in Dodewaard.....
'En dat geleufde gij?'

'Ongeleuvige Ad'
24 mei 2011